

מההמשך המתאים לשנה זו¹ בעומק והבנה חדשה - להבין עצם ופנימיות כוונת דברי הרב⁶.

כח. ומה טוב - שהלימוד יהי ברבים (עכ"פ בשנים), שזה מוסיף יותר הצלחה בהבנת הלימוד; וגם - לאחר הקדמת נתינת צדקה, המוסיפה גם בהצלחת הלימוד⁷.

כט. יום ההילולא (כולל הימים הסמוכים לפני ולאחריו⁸) הוא זמן מסוגל ביותר להוספה ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל⁹ (שצריכות להיות מובטחות וחדורות ברגש השמחה שתיכף ומיד ממש באה הגאולה¹⁰).

ל. [בבואנון מיום ההילולא יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי הוראותיו ע"ד לימוד והפצת תורת החסידות¹¹, באופן שיהי ניכר בכאו"א מישראל שהוא יהודי שלמד חסידות וכל מציאותו חדורה בתורת החסידות¹².

5) בשנת תשמ"ט פרק י"ט בפעם השני¹. וראה "פתח דבר" לד"ה באתי לגני תשכ"ח - סה"מ מלוקט ח"ב ע' רל"ח.

6) ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים בהתאם - ל"קאי אינש אדעתי דרבי¹.

7) ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 223. בקשר לשנת הארבעים. ושם הערה 64: ע"ד "יהיב פרוטה לפני והדר מצלי דכתיב אני בצדק אחזה פניך" (ב"ב י, א). ואף שנאמר בב"ב שם בנוגע לתפלה, הרי מובן שכן הוא בנוגע ל"אחזה פניך" שע"י לימוד התורה. וכידוע שע"י צדקה נעשו מוחו וליבו זכין אלף פעמים ככה¹.

8) "שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו¹."

9) ש"פ בא וש"פ בשלח תשנ"ב - סה"ש ע' 306. "שהנהגתן תהי ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות היאצ"ט, שע"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקנות, מה זרען בחיים אף הן בחיים¹". וראה שם ע' 300: "וכיון שדורנו הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה... השתדל כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפעול ולהשפיע ביותר על הנשים, כדי למהר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו¹".

10) ש"פ בא וש"פ בשלח תשנ"ב - סה"ש ע' 307. "והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השידה - כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה: כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגע הגלות האחרונים) בהשידה ובתופים ובמחולות, על בא הגאולה האמיתית והשלימה! ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה ודרישה מהקב"ה שביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך צער ומרירות... על אריכות הגלות, שבא לידי ביטוי בהצעה מקרב ולב עמוק "עד מתי, עד מתי, עד מתי"! . . . חדרות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי בהשידה, מצד גודל הביטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא¹!"

11) ראה ש"פ בשלח תנש"א - התועדויות ע' 226: "שהפצת המעיינות חוצה היא העבודה העקרית דורנו זה, ועד כדי כך ששאר עניני העבודה הם בבחינת "עבודה שזרה לו" ביחס לעבודה העקרית להפצת המעיינות חוצה, כיון שדור זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה¹".

12) ש"פ בשלח תנש"א - התועדויות ע' 226.

יו"ד שבט - יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהריו"צ

בשבת לפני ההילולא

כה. המנהגים הקשורים עם הכנות להיארציט (כמו הוספה בלימוד התורה, בנתינת הצדקה וכיו"ב) אפשר להשלימם ופשיטא לקיימם גם בימי השבוע שלאחרי השבת; אבל העלי" לתורה שייכת דוקא לשבת שלפני היארציט².

כו. צריך עיון גדול אם אפשר להשלימו בקריאת שני וחמישי הבא, ובפרט שהוא בפרשה אחרת, (ואף שאם תמצי לומר שהעלי" בשבת יכולה להיות בקריאת התורה תפלת מנחה, מכל מקום הרי זה חלק משבת זה)³.

ביום ההילולא

כז. ללמוד תורתו של בעל ההילולא⁴ ובפרט בהמשך ההילולא - באתי לגני, ובזה גופא - בפרט בפרק

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש"פ בא תשמ"ט - התועדויות ע' 217: "כידוע שע"י עלי' לתורה נפעלת עלי' בנשמה של העולה לתורה, ובכל הדרגות שבזה, ועד גם בכל כוחות הנפש, וגם בלבושי הנפש - מחשבה דיבור ומעשה¹".

2) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התועדויות ע' 268: "וי"ל - מפני שמיני' מתברך היארציט¹". וראה שם בפנים: "שיום ההילולא שלו וההכנות לכך בשבת שלפניו שייכים לכל אחד ואחד שבדור. וזהו גם יסוד להצעה [שם הערה 11: שמיוסדת על הצעת כ"ק מ"ח אדמו"ר בקשר ליארציט אביו, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע]. שבשבת שלפני עשירי בשבט יעלה כל אחד לתורה, שהרי יום ההילולא של הנשיא שייך לכל יהודי, "הוא הכל¹".

ולהעיר משיחת ש"פ בא תשמ"ח - התועדויות ע' 275: "ולהעיר, שענין זה לא מספיק שיהי בבחינת מקף בלבד, אלא, צריך שיומשך גם באופן פנימי, ועד שבאים לבחי' המקיף שלאחרי ולמעלה מבחי' הפנימיות...".

3) ש"פ בא תשמ"ח הערה 2 - התועדויות ע' 268.

4) וראה שיחת ט"ו טבת תשנ"ג (שנת הארבעים) - התועדויות ע' 127: "וביום ההילולא, יום שני בשבוע, שהוא יום הקריאה - יאמרו (גם כאו"א במקומו) דברי תורה הקשורים עם קריאת היום בתורה, וכן ועאכו"כ מתורת ומאמרי בעל ההילולא, מהמאמר שהוציא לאור לקראת העשירי בשבט, או מהמאמרים השייכים לפרשת השבוע, ובשנה זו - פ' "בשלח פרעה את העם", "שבת שירה", הקשורה גם עם הגאולה האמיתית והשלימה¹".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח התמים רי יצחק אלחנן הלוי הי"ד ביר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום די תשרי היתרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת היתרח"צ. וזוגתו הרבנית בעלת מסירת נפש וכני מרת מאריאשא בת הרה"ח וכי רי בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלביע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת היתשס"ז. נ. צ. ג. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>